

Egyetem

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Monográfia az egyetemi ifjúságról

Eppen öt hónapja annak, hogy lapunk hasábjain beszámoltunk az elmúlt esztendő októberében Debrecenben első alkalommal megrendezett Országos Ifjúságmozgalom-történeti Diákszeminariumon elhangzott elképzelésekről, tervekről. A résztvevőkkel akkor folytatott beszélgetésekből megtudhattuk: a KISZ KB és az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének közös új kezdeményezése régóta megoldásra váró feladat elvégzését célozza. Nevezetesen, a hazai — elsősorban haladó — ifjúsági mozgalmak közel hat évtizedre visszatekintő történetének feldolgozását. A kutatómunka annál is inkább indokolt, minthogy kevésbé ismert, java-részt kidolgozatlan témáról van szó. Minden további késedelmeskedés pedig megnehezítené a forrásanyagok feltárását, s a szemtanúk felkutatását.

Közös történelem

Az említettek miatt is a november óta eltelt néhány hónap inkább csak a felkészülés időszakára lehetett, amelynek első fontos állomását a leírt forrásanyag áttekintése és rendszerezése jelenti. Ennek érdekében az Egyetemi Könyvtár munkatársai már a múlt év decemberében megkezdték az egyetemi ifjúsági mozgalmak általános történeti irodalmának összeállítását és annotált cikkbibliográfiájának az elkészítését. Dr. Hegyi András, a JATE Bölcsészettudományi Karának adjunktusa az előkészületekkel kapcsolatban arról tájékoztató bennünket, hogy a diákszeminariumon meghirdetett akció keretében a közeljövőben közös kutatócsoportot hoznak létre. Ez készíti el a három szegedi felsőoktatási intézmény, a József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főis-

kola ifjúsági mozgalmainak több mint fél évszázados múltját magában foglaló monográfiát. A tudományos igényű mű témavá-
latát februárban állították össze.

Mielőtt azonban a készülő írásmű tartalmáról beszélünk, érdemes néhány szót szentelni arra is, mi indokolja a közös történetkutatást?

Talán kevesen tudják mai hallgatóink közül, hogy a JATE és a SZOTE keletkezésétől 1954-ig egyetlen egyetemet alkotott, az 1928-ban megalakított főiskola pedig a felszabadulás előtt az egyetemmel közös politikai vezetés alatt működött. Az említett oktatási intézmények mindig is fontos szerepet töltek be egy-egy korszak általános és kulturális politikájában, s ennek részesei voltak az ifjúsági mozgalmak is. A monográfia újabb lépés lehet így a hagyományok feltárásában, megőrzésében.

A történelmi jellegű kutatás résztvevői — mint dr. Hegyi András elmondotta — nem csupán az egyetemi-főiskolai mozgalmak progresszív vonulatainak megvizsgálására szorítkoznak, inkább a teljesség igényével kívánják elvégezni a munkát. A műben a szerzők bemutatják és elemzik az egyetemi nevelési koncepció és ideológia változásait is az elmúlt évtizedekben. A monográfia fejezeteiben szó lesz az egyetemi-főiskolai fiatalság korszakunkénti társadalmi-politikai küzdelmeiről, irodalmi-kulturális, kollégiumi és sportmozgalmairól, valamint a hallgatók életmódváltozásairól.

Visszaemlékezések, interjúk

színesítik továbbá az írásművet. Bár a levéltári és a sajtóforrásanyag szinte teljesen rendelkezésre áll, mégsem nélkülözhető az idősebb, illetve középső gene-

rációba tartozók megkérdezése. Mint a korábbi mozgalmak aktivistái elbeszéléseikkel ők is hozzájárulhatnak a kutatómunka sikeréhez. Az anyaggyűjtő munkában természetesen részt vesznek a tudományos diákkörökben tevékenykedő hallgató is. Az eredeti elképzelés szerint ugyanis diákok végezték volna a kutatást, a monográfia elkészítése azonban képzett szakemberek közreműködését is igényli. Az oktató-szerzők — a történeti és tudományos szocializmus tanszékek, valamint a SZOTE Marxizmus-leninizmus Intézetének dolgozói — többsége korábban maga is aktív tagja volt az ifjúsági szervezeteknek. Sokan közülük helytörténeti kutatásokkal foglalkoznak. Így az érzelmi kötődés, a személyes részvétel is indítéka munkájuknak.

1980-ra — könyvben is

Az utolsó kérdésünk az elmondottak alapján — annál is inkább, mivel az országban egyedülálló vállalkozásról van szó — csak az lehet: mikorra várható a monográfia megjelenése?

Mint a kutatócsoport irányítójától megtudtuk, az előkészületek jól haladnak. A JATE Rektori Tanácsa, párt- és társadalmi szervei biztosítják az alkotómunkához szükséges feltételeket. Várhatóan a közeljövőben kerül sor a három felsőoktatási intézmény képviselőiből összeállítandó közös szerkesztő bizottság megalakítására, továbbá a szerződés megkötésére. Amennyiben néhány héten belül az érdemi kutatómunka is megkezdődhet, a következő esztendő végéig elkészül a monográfia kézirat, s az értékes történeti tájékoztatást adó könyvet 1980-ban kaphatják kezükbe és olvashatják az érdeklődők.

(szalay)

Meleg, belvárosi szobában, egyedül

(2. oldal)

Ifjúság az ifjúságnak

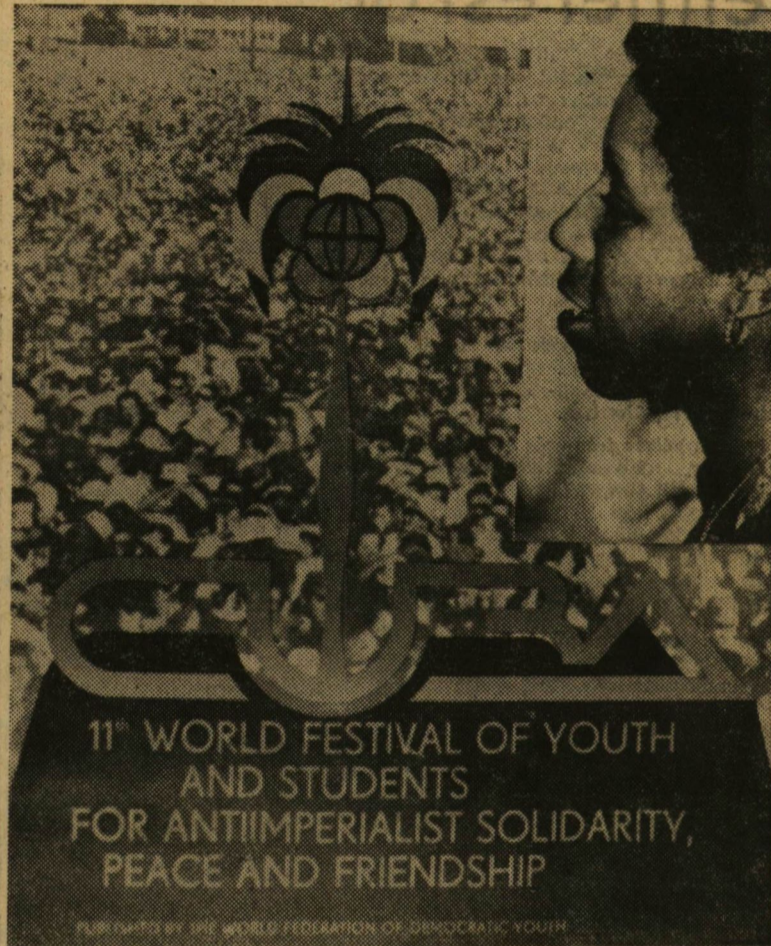
(4. oldal)

Félhomályban a disco

(6. oldal)

Csak a zöldségestől?

(6. oldal)

Kubai hét a Hermanban

A nyáron Havannában megrendezésre kerülő Világifjúsági Találkozó alkalmából a kollégiumunkban lakó kubai hallgatók felejthetetlen hetet rendeztek számunkra február 13. és 18. között.

Az előcsarnokban elhelyezett VIT-ládában gyűltek össze a magyar hallgatók kérdései Kubával és a VIT előkészületeivel kapcsolatban. Nagy érdeklődés kísérte az ezt követő hétfő esti beszélgetést, ahol kubai barátaink az összegyűjtött kérdésekre válaszolva meséltek országuk életéről, szokásairól. Kedden este hangulatos zene és diavetítés kíséretében folytatódott az ismertetés Kubáról.

A kollégiumi szakszereplők csapatai már jó előre „irodalmaztak” a csütörtök esti vetélkedőre, s bizony jól jártak, hogy meghallgatták a kollégiumi rádió kubai műsorát és a hét eleji estét is a társalgóban töltötték. A vetélkedő csapatok tagjai rázó kérdéseket kaptak Kuba történelméről; politikai-, gazdasági-, kulturális-, sportéletéről; földrajzából és az eddigi VIT-ekről. Eduardo Quesada játékevezető, a zsüri és a népes nézősereg szurkolt az öt vetélkedő csapatnak, amelyek kö-

(Folytatás a 2. oldalon.)

NŐNAPI LEVÉL

Drága ÉVA!

Mindenekelőtt elnézést kell kérnem igen hosszú hallgatásomért. (Ha jól emlékszem, utoljára éppen egy esztendője találkoztunk ilyen meghitt hangulatban néhány órányi szóváltással.) Biztos Te is emlékszel, csaknem egész délután bújjócskát játszottunk, bár többször is egymásba botlottunk. Először a Csemegeben, majd az illatszertben, ahol édesanyádnak vásároltál. De összejöttünk a virágüzletben is. Bájos mosollyal figyelted amint a férfiak leplezetlen izgatottsággal válogattak az előre elkészített csokrok között. Azután egyszuszra bejártad az összes ruha- és cipőüzletet, s egy kicsit örültél is annak, hogy szinte minden eladó Veled foglalkozik. Végül a Marx téren vettél egy khaki-színű farmerszoknyát, s délután már arról panaszkodtál, hogy ez a vásárlásod sem sikerült valami nagyon jól...

Délután ugyanis már végre együtt lehetünk. Én viraggal kedveskedtem Neked, és habos kávét ittunk a Virágban. Még most is magam előtt látom, fehér áttetsző blúz és térdközépig érő türkizkék szoknya volt Rajtad, harisnyanadrágodon kajánul végigfutott egy szem. Emiatt talán kicsit nyugtalanabbnak is tűntél a szokottnál, bár igyekeztem jól leplezni, hogy felfedeztem ezt az apró hibát. Persze, értettem én nagyon is jól, Számódra a tökéletesség jelenti a legtöbbet. No, nem, ezzel nem azt akarom mondani, hogy hiú lettél volna. Távol áll tőlem, hogy akár csak picikét is megsértsenek ennek feltételezésével. Különösen nem céloz ez a mai napon, a Te napodon, drága Éva.

Szerencsére hamar túltetted Magad pillanatnyi zavarodon, s annyira magával (magaddal) ragadó volt, ahogy a barátnődről beszéltél. Sosem gondoltam volna, hogy nő ilyen csodálattal

képes mesélni egy másik nőről — mégha a legjobb barátnője is. Különösen az tetszett, ahogy a gyermekének születését irtad le. Igaz, túlságosan együttérezni nem tudtam vele, erre csak Te lehettél képes, drága Éva!

Utóbbi leveleimben nem írtál róla (igen, Róla)! Természetesen nem kívánlak megfedni ezért, de akkor, ott a Virágban méltán gondolhattam úgy, nagyon sokat, a mindent jelenti Számódra. Olyan erősen fénylett, csillogott a szemed, amikor elmondtad nekem kapcsolatod történetét. S tudom jól, a csillogást egyáltalán nem az a kis konyak okozta, amit a habos kávé után rendeltünk, mondván: erre a napra, a Te napodra, aranyos Éva, koccintani kell. Epp ezért ne vedd tolakodásnak merészségemet, ha most megkérlek, írd Róla — a Ködkirályról, miként Magadban elnevezted.

De hagyjuk a kényes témákat! Nagyon örültem annak, hogy beszámoltál a Tiéidről, az otthoniakról. Remélem, most már rendbe jötték a dolgok, és valamennyien egészségesek. Ha újra otthon leszel add át nekik üdvözléteket, édesanyádnak pedig e napra való összes jókívánságaimat.

Drága Éva! Azt hiszem, nagyon szerencsés csillagzat alatt születél! Hogy miért írom most ezt? Nos, az első munkahelyedre gondolok, hogy sikerült olyan emberekkel találkoznod ott, akik mentesek minden alantas szándéktól...

Kedvesem, most már zárom soraimat. Szeretném, ha továbbra is részletesen írnál az életedről, hiszen abban bizonyos lehetsz, hogyha máskor nem, jövő ilyenkor én is rászánom magam a levélíráásra.

S elnézést kérem, hogy most csupán így, szavakban nyújtom át Neked a megérdemelt virágcsokrot...

Sz. Z.

